

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Günümüzde sporun anlamını tanımlarken sıklıkla, sporun saldırganlığı ortadan kaldırma ve öfke patlamalarını hafifletme imkânı sağladığı konusuna vurgu yapılmaktadır.

Spor müsabakalarını takip eden seyirci grubunun davranışlarını inceleyecek olursak; 2 tip seyirci karşımıza çıkacaktır. Bunlardan biri spor müsabakalarını eğlenceli bir boş vakit aktivitesi olarak görürken, diğer tip seyirci ise spor müsabakalarını kazanılması gereken bir savaş gibi görmektedir. Bu nedenle, ne yazık ki seyirci önünde oynanan spor dalları, şiddet ve düzensizliği de beraberinde getirmektedir. Düzensizliğin bir ortamda uyulması gereken kurallara, nizamla uyulmaması anlamında şiddet ile birleşmesi; iyi vakit geçirmek için gidilen spor müsabakalarının çekilmez bir hal almasına sebep olmaktadır. Avrupa da, sportif karşılaşmalarda ve özellikle futbol maçlarında seyirciler arasındaki şiddet ve taşkınlıklardan ve bunun sonuçlarından endişe duyulmasından dolayı, 19.08.1985 tarihinde Strasbourg'da, Sportif Karşılaşmalarda ve Özellikle Futbol Maçlarında Seyircilerin Şiddet Gösterileri ve Taşkınlıklarına Dair Avrupa Sözleşmesi imzalanmıştır. Türkiye de söz konusu sözleşmeye uluslar arası düzenleme ile bağlıdır.

Nedense sporda şiddet kavramı sadece derbi maçlarda, iddiası yüksek spor müsabakalarında akla geliyor. Ancak başka zamanlarda konu tüm kurumlarca ve uzmanlarca çok uzun vadede düşünülp çözümleri aranmıyor. Konunun önemini ve hassasiyetini, sadece birkaç futbol müsabakasında şiddetin geldiği boyutlar dikkate alınarak anlıyor olmak, spora ve topluma yapılabilecek en büyük ihanetlerden biridir.

Sadece 2009 yılında İstanbul'da 18, Antalya'da 12, Diyarbakır'da 9, Adana'da 8, Kırşehir'de 6, Bursa'da 4, Amasya ve Ordu'da 3'er, Denizli, Kırıkkale ve Kütahya'da 2'ser, Isparta, Karabük, Malatya ve Şanlıurfa'da birer kez şiddet olayları yaşandı. Galatasaray'ın UEFA Kupasında L.United takımıyla yaptığı müsabaka öncesi Taksim'de yaşanan vahşeti unutmak mümkün müdür? Eğer geçmişte spor adına yaşanan ve sonu ölümlerle neticelenen üzücü hadiseler gazete arşivlerinde bırakılmayıp, gerekli önlemler alınabilseydi, bu tip olaylar tekrar yaşanmayacaktı. Özellikle futbol müsabakalarında meydana gelen ve seyircilerden kaynaklanan bazı şiddet olayları ile yine futbolla ilgili bazı düzensizlikleri gidermek amacı ile 28.04.2004 tarihinde kabul edilen 5149 sayılı "Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun" yürürlüğe konulmuştur. Bu yasanın birçok eksikliğine rağmen kabul edilmesi olumlu bir adımdır. Bu adımı daha da ileriye götürmek için gelişmiş ülkelerin spor mevzuatlarını çok iyi analiz edip, ülkemiz insanının spora bakışını da dikkate alarak yeni bir spor mevzuatı yaratmak zorundayız. Spor hukuku alanında da henüz emekleme döneminde olduğumuz ve mevzuatın da son derece yetersiz olduğu açıktır. Öncelikle bütün hukuk fakültelerinde spor hukukunun zorunlu ders olarak okutulması, spor basınının, emniyet mensuplarının ve bu alandaki bütün idarecilerinin de bu konu kapsamında acilen bilgilendirilmesi gerekmektedir.

Ülkemizdeki eğitim ve öğretim kurumlarında sporu sadece beden eğitimi müfredatına sıkıştırarak anlatmak ve uygulamak mümkün değildir. Çocuklarımıza aile içi ve okul eğitimlerinde sporun sadece takım taraftarlığı olmadığını bunun evrensel bir zenginlik ve yaşam biçimi olduğu, sporun kendi felsefesi ve kuralları olduğu ve bu kurallara aykırı davranılması halinde yaptırımlarla karşılaşabilecekleri kendilerine anlatılmalıdır. Türkiye'de bir spor geleneği ve ahlakı yaratmak ve geliştirmek zorunluluk arz etmektedir.

Şu husus hiçbir zaman unutulmamalıdır ki hiç bir gerekçe, insan hayatını sona erdirmenin haklı mazereti olamaz. Asıl olan insanlığın her ne şart altında olursa olsun barış ve huzur içerisinde yaşamasıdır. Sporun hedefi de hiç şüphesiz ki bu ideal toplumsal ortama zemin hazırlamaktır. Hiçbir sporcu ve sporsever bu kavramları reddedemez ve etmemelidir de. Aksi takdirde onun sporculuğundan ve sporseverliğinden bahsetmek mümkün değildir. Sanırım "olimpiyat ruhu" ve "olimpiyatların felsefesi" bu kavramları en iyi şekilde açıklamaya yeterli olacaktır.

Toplum içinde huzurun sağlanması için kanun maddeleri ile suçlar ve yaptırımları belirlenebilir. Ancak esas olan o yanlışın kökten çözülmesi yolu ile ortadan kaldırılmasıdır. Bu nedenle ülkemizde sporda şiddete yol açan nedenlerin incelenip araştırılarak bu tür olaylara son vermek amacı ile Anayasamızın 98, İçtüzüğün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Meclis Araştırma Komisyonu Kurulmasını arz ve teklif ederiz.

1. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
2. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
3. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
4. YAŞAR TÜZÜN - BİLECİK
5. KEMAL DEMİREL - BURSA
6. RAHMİ GÜNER - ORDU
7. MEVLÜT COŞKUNER - ISPARTA
8. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
9. ŞEVKET KÖSE - ADIYAMAN
10. MEHMET ALİ ÖZPOLAT - İSTANBUL
11. MUSTAFA ÖZYÜREK - İSTANBUL
12. ENGİN ALTAY - SİNOP
13. ŞAHİN MENGÜ - MANİSA
14. HALİL ÜNLÜTEPE - AFYONKARAHİSAR
15. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
16. SACİD YILDIZ - İSTANBUL
17. HİKMET ERENKAYA - KOCAELİ
18. RASİM ÇAKIR - EDİRNE
19. TURGUT DİBEK - KIRKLARELİ
20. BİLGİN PAÇARIZ - EDİRNE
21. ATILA EMEK - ANTALYA
22. TANSEL BARIŞ - KIRKLARELİ
23. AHMET ERSİN - İZMİR